

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 23Co/8/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514200951
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniela Babinová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8514200951.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Daniely Babinovej a sudcov JUDr. Viery Kandrikovej a JUDr. Michala Boroňa v právnej veci žalobcov: 1. S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan N., 2. E. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan N., 3. S. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XX, XXX XX Y., štátny občan N., žalobcovia právne zastúpení: JUDr. Ladislav Riedl, advokát, AK so sídlom Slovenská 46, Prešov proti žalovaným: 1. EDYPLUS, s.r.o. so sídlom Žilinská cesta 130, 921 01 Piešťany, IČO: 36 258 881, pr. zast.: AK JUDr. Marek Hic, s.r.o., AK so sídlom P.O. Hviezdoslava 10625/23B, 036 01 Martin, IČO: 36 865 036, 2. DUPOS dražobná spol. s.r.o., so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, IČO: 36 233 935, pr. zast.: advoconsulting s.r.o., AK so sídlom Tamaškovičova 17/2742, 917 01 Trnava, o prikázanie žalovaným zdržať sa dražby, o odvolaní žalobcov v 1. až 3. rade proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C/44/2014-590 zo dňa 23.10.2019 jednohlasne takto

rozhodol:

Mení rozsudok tak, že žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

Zrušuje výrok II. rozsudku.

Priznáva nárok žalobcov v 1. až 3. rade na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol nasledovne:

Súd žalobu zamieta.

Súd zrušuje neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Stará Ľubovňa uznesením č. k. 2C/44/2014-250 zo dňa 08.04.2014 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6Co 114/2014-307 zo dňa 09.07.2014.

Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v 1. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

Žalobcovia sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalovanému v 2. rade trovy konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 151a, § 151b ods. 1, § 151e ods. 2, § 151j ods. 1, 2, § 151m Občianskeho zákonníka.

3. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že v civilnom sporovom konaní sa majú rozhodovať spory, nie ukladať príkazy a zákazy. Existuje zásada dôkaznej povinnosti strán sporu preto, aby preukázal predmet konania a v tom prípade súd nemôže prehliadať ani spotrebiteľský charakter sporu. V takomto prípade

súdy majú všeobecne ex offo povinnosť prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách (rozhodnutie SD EÚ vo veci C-34/13). Žalobca, ktorému hrozí strata bývania nie je viazaný právnymi predpismi, ako tak hmotnoprávnymi, ako aj procesnoprávnymi a nie je povinný sa brániť takým druhom žaloby, ktorou sa skutočne môže domôcť svojich práv v prípade, ak preukáže svoje tvrdenia a takisto to neznamená, že by ho neviazalo dôkazné bremeno a bremeno tvrdenia. Absolútnou ochranou nemôže byť jediný argument, a to je ochrana obydla a bez ďalšieho by malo byť takejto žalobe vyhovieť. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie pléna Ústavného súdu SR 23/2014. Ďalej uviedol, že vo viacerých rozhodnutiach Súdneho dvora EÚ, ako aj Európskeho súdu pre ľudské práva sa riešila otázka dobrovoľnej dražby. V skutočnosti, že tento výkon nepodlieha kontrole súdu, rovnako že predmet zálohu a dlžná suma sú v hrubom nepomere čo sa týka ich hodnoty a že vlastne zákon o dobrovoľných dražbách ponúka po vykonaní dražby podať žalobu o neplatnosť tejto dražby. Nové tvrdenia žalobcov však nesúvisia s predmetom sporu. Žalovaný v 1. rade nesúhlasil s obranou žalobcov. Žalobcovia argumentovali najmä tým, že dlh voči žalovanému v 1. rade je premlčaný, a tým je premlčaný aj výkon záložného práva. V pripustení zmeny žaloby predmetom sporu sa stalo uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva na nehnuteľnosti, ktorá je vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade. Neskôr navrhli zmenu žaloby, ktorá mala pozostávať v tom, že tieto práva sú premlčané. Súd prvej inštancie najsamprv aj pripustil túto zmenu žaloby, neskôr však toto uznesenie zrušil. Súd prvej inštancie vzhľadom na námietku žalobcov, že zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky zaoberal sa prieskumom podmienok a nezistil nijaké neprijateľné zmluvné podmienky, ktoré by odôvodňovali zakázať žalovanému v 1. rade výkon dobrovoľnej dražby. Pokiaľ namietali ako neprijateľnú zmluvnú podmienku poplatok za poskytnutie úveru, ak by aj súd zistil neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky, táto nemohla spôsobiť zakázať dražbu nehnuteľnosti. Žalobcovia namietali bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru z dôvodu absencie RPMN a rozpisu splátok. Absencia týchto údajov v zmluve nespôsobuje neprijateľnosť tejto zmluvnej podmienky, ale bezúročnosť a bez poplatkov. V čase, teda kedy bol uzatváraný vzťah medzi žalobcami a žalovanou v 1. rade, platil z. č. 258/2001 Z.z.. V tom čase sa nevzťahoval vzhľadom na § 1 ods. 2 písm. a) a e) tohto zákona. V čase uzavretia zmluvy o úvere išlo o absolútny obchod a vzťah sa posudzoval podľa Obchodného zákonníka. Žiadna právna úprava v tom čase neodôvodňovala prednosť Občianskeho zákonníka v prípade spotrebiteľa pred Obchodným zákonníkom. Všetky úhrady žalobcov boli započítané iba na istinu, teda veriteľ neuplatňoval zmluvné ustanovenia, ktoré by umožňovali započítať najprv na príslušenstvo pohľadávky, splátky žalobcov a neskôr až na istinu. V čase, kedy existoval a platil tento úverový vzťah banky ešte znižovali úroky, čiže ešte úver spotrebiteľa preplatili menej. Žalobcovia mali možnosť sa oboznámiť aj so všeobecnými obchodnými podmienkami, ktoré sú súčasťou zmluvy a ktoré predložili k žalobe, čiže ich mali k dispozícii. Rovnako neobstala námietka žalobcov v 2. a 3. rade, že nemali k dispozícii zmluvu záložnú, pretože táto okolnosť nebola pravdivá, zmluvu podpísali a pokiaľ ide o všeobecné obchodné podmienky, tieto ak by aj sa s nimi neoboznámili, mohli spôsobiť len, že nie sú účinné vo vzťahu k žalobcom v 2. a 3. rade. Pokiaľ bolo zakotvené v zmluve kedy zaniká záložné právo, to odráža presne zákonné ustanovenie § 151md Občianskeho zákonníka. Toto nemôže spôsobiť neprijateľnosť zmluvných podmienok. Ak aj bližšie táto zmluva potom odkazovala na ustanovenia všeobecných obchodných podmienok, samotný tento odkaz tiež nemôže spôsobiť neprijateľnosť zmluvných podmienok. Rozdiel medzi dlhom a hodnotu nehnuteľnosti je potrebné konštatovať, že dlh bol 5.233,05 eur k 13.11.2014, no veriteľ mal nárok na vrátenie nielen istiny, ale aj úrokov. Keď súd nedospel k záveru, že je úver bezúročný a bez poplatkov, potom je zrejme, že nárok na úroky z omeškania žalovanému v 1. rade vznikli. Z dokladov predložených žalobcami k 16.12.2017 pred postúpením pohľadávky bol dlh na zmluve vo výške 30.000 eur. Postúpením pohľadávky dlh nezanikol, zmenil sa len vlastník tejto pohľadávky. Od postúpenia pohľadávky žalobcovia dlh nesplácali, teda pohľadávka žalovaného v 1. rade je ešte vyššia, keďže narastali úroky z omeškania, preto nie je možné konštatovať ani to, že by bol nejaký rozdiel medzi hodnotou nehnuteľnosti a dlhom. Aj keď žalobcovia všetky svoje tvrdenia vzťahovali k obom žalovaným, je zrejme, že tieto námietky sa mohli týkať len žalovaného v 1. rade. Žalovaný v 2. rade namietol svoju pasívnu legitímáciu vzhľadom na skutočnosť, že pôvodný žalovaný v 1. rade s ním v lehote do 10 dní od doručenia zápisnice o vykonanej dražbe neuzavrel zmluvu o vykonaní opakovanej dražby. Za tohto stavu sa súd prvej inštancie stotožnil s argumentmi žalovaného v 2. rade a to tým, že nemajú pasívnu legitímáciu v tomto konaní, preto voči nim žalobu takto zamietol. Vzhľadom na všetky okolnosti, ktoré súd prvej inštancie uviedol vo svojom rozhodnutí zamietol žalobu v celom rozsahu. Záverom ešte poznamenal, že je ochrancom spotrebiteľa a je naklonený kontrole neprijateľných zmluvných podmienok v spotrebiteľských úveroch z úradnej povinnosti. Napriek tomu nezistil nijaké okolnosti, ktoré by znamenali v tomto prípade nejakú nerovnováhu práv a povinností medzi spotrebiteľom a dodávateľom. Rovnako ani nezistil nekalé obchodné praktiky u pôvodného žalovaného

v 1. rade. Právo na obydlie tiež nemožno vykladať absolútne a za splnenia zákonom stanovených podmienok je prelomiteľné. Zmenu žaloby vo vzťahu k namietanému premlčaniu výkonu záložného práva a pohľadávky, pre ktorú bola dobrovoľná dražba vykonaná, nebola neskôr pripustená a z toho dôvodu ostal predmetom žaloby zákaz výkonu záložného práva. Súd prvej inštancie nevidel ani dôvod predložiť prejudiciálnu otázku Ústavnému súdu SR, týkajúcu sa zákona o dobrovoľných dražbách. Ustanovenia, ktoré žalobcovia uvádzali v žalobe a ktoré mali byť predložené na preskúmanie Ústavnému súdu SR, konajúci súd nepovažoval za rozporné. Vychádzal aj z nálezu pléna Ústavného súdu SR č. 23/2014.

4. Vzhľadom k tomu, že zamietol žalobu, zrušil aj neodkladné opatrenie, ktoré bolo nariadené konajúcim súdom. Výrok o trovách konania bol odôvodnený podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP.

5. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalobcovia v 1. až 3. rade. Právo na spravodlivý proces má každá strana sporu. K porušeniu v tomto konaní došlo v okamihu, kedy súd rozhodol, že nebude rozhodovať o podanej žalobe v intenciách vznesenej námietky premlčania nároku veriteľa a záložného práva. Svoje dôvody uviedol, že nešlo o podstatnú zmenu rozhodujúcich skutočností, takéto podanie musí byť urobené písomne a súd musí o ňom rozhodnúť. V danom prípade ani žalobcovia, ani ich právny zástupca nenavrhlí zmenu žaloby, aj keď uplatnený nárok požadovali podľa posledných vyjadrení z iného dôvodu ako v podaniach, ktorými navrhovali zmenu žaloby. Premlčanie bolo namietané ešte v čase platnosti Občianskeho súdneho poriadku, ale nič nemení na tej skutočnosti, že aj Civilný sporový poriadok prevzal do zákonného znenia okolnosti týkajúce sa či už zmeny žaloby alebo možnosti namietat premlčanie nároku. Právna teória považuje márne uplynutie premlčacej doby za objektívnu právnu skutočnosť, ktorá nastane nezávisle od ľudskej vôle. Ide len o výlučnú pasivitu veriteľa, ktorý neuplatnil svoj nárok riadne a včas, čo je úmyslom právnej úpravy. Znova trvá na tom, že zákon o dobrovoľných dražbách upravuje žalobu o neplatnosť dobrovoľnej dražby, ale žalobcovia žiadali nápravu proti výkonu záložného práva s tým, že je pochopiteľný nesúlad a isté pnutie medzi dlžníkom a veriteľom zmyslom a podstatou dobrovoľnej dražby, čo riešil Ústavný súd SR v rozhodnutí II. ÚS/237/2011. Nestotožňuje sa s odôvodnením súdu prvej inštancie aj vo vzťahu k ochrane obydlia, v tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ C-34/13, kde musí byť zvažovaná primeraná povaha sankcie vychádzať z toho, že ochrana bývania je veľmi citlivá situácia a je potrebné preto zobrať do úvahy Ústavu Slovenskej republiky, kde má každý právo na ochranu pred neoprávneným zásahom do súkromia a rodinného života, ako aj právo na nedotknuteľnosť obydlia. Rovnako v článku 8 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd sa deklaruje, že každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie. Primárnym cieľom veriteľa by malo byť získať finančné prostriedky v zákonnej úprave späť, a to ale nie za každú cenu, teda aj speňažením nehnuteľnosti rodiny.

6. Žalovaní v 1. a 2. rade sa k odvolaniu žalobcov nevyjadřili.

7. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací prejednal rozhodnutie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad uvedených v ust. § 378, § 379 a § 380 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcov je dôvodné. Napriek tomu, že súd prvej inštancie zistil skutočnosti, ktoré boli rozhodujúce pre rozhodnutie vo veci samej, tieto skutočnosti nesprávne tak skutkovo, ako aj právne posúdil. Preto sa odvolací súd domnieva, že sú splnené podmienky podľa § 388 CSP na zmenu súdneho rozhodnutia.

8. Skutkový stav. Dňa 10.06.2005 uzatvoril žalobca v 1. rade ako dlžník a pôvodný žalovaný v 1. rade ako veriteľ zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie úveru vo výške 32.198,10 eur. Tento úver sa zaviazal žalobca v 1. rade splácať pravidelnými mesačnými splátkami vo výške 180,31 eur a to vždy k 20. dňu bežného kalendárneho mesiaca, počnúc dňom 20.1.2006, posledná splátka mala byť splatná dňa 20.7.2034. Žalobkyňa v 2. rade je vlastníčkou nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX ako parcely registra „C“ č. XXX - záhrady o výmere 57 m², č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 314 m² a č. XXX/X - zastavané plochy a nádvoria o výmere 106 m² a žalobcovia v 2. a 3. rade sú bezpodielovými spoluvlastníkmi rodinného domu so súp. č. XX postaveného na parcele registra C č. XXX/X, ktorý je zapísaný na LV č. XXX pre k. ú. S.. Dňa 10.6.2005 žalobcovia v 2. a 3. rade a pôvodný žalovaný v 1. rade uzavreli zmluvu o zriadení záložného práva a mandátnu zmluvu, ktorou žalobcovia v 2. a 3. rade poskytli záloh, a to nehnuteľnosti vo svojom vlastníctve vyššie špecifikované a zapísané na LV č. XXX a LV č. XXX v k. ú. S., na zabezpečenie pohľadávky vzniknutej zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX. Následne bol dňa 10.6.2005 podaný návrh na vklad záložného

práva k týmto nehnuteľnostiam. Podľa aktuálneho listu vlastníctva č. XXX a XXX pre k. ú. S. v časti C: Tarchy je vedené záložné právo v prospech žalovaného v 1. rade, pôvodne bolo vedené záložné právo v prospech pôvodného žalovaného v 1. rade. Žalobca v 1. rade úver riadne a včas nesplácal, najmä od apríla 2008. Spolu do podania žaloby uhradil sumu 23 165,05 eur, pričom suma 10 000 eur bola uhradená až 17.01.2014. Výzvou zo dňa 15.02.2011 vyzval pôvodný žalovaný v 1. rade žalobcu v 1. rade na zaplatenie omeškaných splátok vo výške 2 979,93 eur s poučením o možnosti zosplatenia úveru. Dňa 07.02.2012 vyhotovil pôvodný žalovaný v 1. rade oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, ktorým oznámil žalobcovi v 1. rade, že ku dňu 6.2.2012 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalobcu v 1. rade na úhradu zostávajúceho dlhu vo výške 33 890,54 eur. Žalovaný v 2. rade listom zo dňa 02.10.2013 vyzval žalobcu v 3. rade na poskytnutie súčinnosti a umožnenie ohodnotenia predmetu dražby, pričom mu zároveň doručil aj žiadosť o oznámenie všetkých skutočností viazucích k predmetu dražby. Následne listom zo dňa 21.11.2013 žalovaný v 2. rade doručil žalobkyni v 2. rade znalecký posudok č. 84/2013, ktorý bol vyhotovený za účelom výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou a v ktorom boli nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade ohodnotené znalcom na sumu 41.469,44 eur. Dražba nehnuteľností vo vlastníctve žalobcov v 2. a 3. rade sa uskutočnila dňa 06.03.2013, bola však neúspešná. Pohľadávka zo zmluvy o splátkovom úvere bola postúpená na súčasného žalovaného v 1. rade.

9. Žalobca v 1. rade dňa 5.3.2018 predložil výpisy Slovenskej sporiteľne, a.s. (pôvodný žalovaný v 1. rade) o úhradách úveru č. XXXXXXXXXX žalobcom v 1. rade za obdobie rokov 2016 - 2017. Z výpisu úhrad za rok 2017 vystaveného 16.12.2017 vyplýva, že konečný zostatok k úhrade úveru predstavuje 0,00 Eur. Pôvodný žalovaný zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 21.12. 2017 postúpil nároky z predmetnej úverovej zmluvy na súčasného žalovaného v 1. rade.

10. Podľa § 151a OZ Záložné právo slúži na zabezpečenie pohľadávky a jej príslušenstva tým, že záložného veriteľa oprávňuje uspokojiť sa alebo domáhať sa uspokojenia pohľadávky z predmetu záložného práva (ďalej len „záloh“), ak pohľadávka nie je riadne a včas splnená.

11. Žalobcovia v 1. až 3. rade sa podľa pripustenej zmeny žaloby zo dňa 09.05.2016, domáhali sa uloženie povinnosti žalovaným zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou k nehnuteľnostiam špecifikovaných v uznesení súdu 1. inštancie č. k. 2C/44/2014 - 426.

12. Odvolacie námietky žalobcov sa sústredili na tri okruhy námietok a to vnesenú námietku premlčania, inštitútu dobrovoľnej dražby a ochranu obydľia. Na základe zisteného skutkového stavu v konaní, odvolací súd považoval za najpodstatnejšie zaoberať sa predovšetkým charakterom zmluvného vzťahu a inštitútom dobrovoľnej dražby pri výkone záložného práva, ktoré vzniklo na základe zmluvy o splátkovom úvere. Pokiaľ ide o ochranu spotrebiteľa, významná je predovšetkým súdna ochrana poskytnutá v civilnom sporovom konaní. Konajúci súd, ako súd všeobecný, poskytuje ochranu spravidla už porušeným subjektívnym právam, ktoré vznikli z právnych úkonov sporových strán.

13. Inštitút dobrovoľnej dražby je inštitút, ktorý vo svojej podstate vážnym spôsobom zasahuje do práva na obydlie podľa čl. 20 Ústavy SR s dosahom aj na právo na obydlia podľa čl.19 Ústavy SR bez akejkoľvek ingerencie súdnej moci. Záložca je počas celého trvania záložného práva vystavený konaniu záložného veriteľa bez preskúmania oprávnenosti a dôvodnosti jeho výkonu zo strany súdu.

14. Osobitne sa žiada zdôrazniť, že v dobrovoľnej dražbe pôsobí nepopierateľné nnutie medzi záujemcom záložcu na tom, aby bola vec predaná za čo najväčšiu cenu, resp. na tom, aby nebola vec predaná za dlh, ktorý je v hrubom nepomere k hodnote zálohu (pozri nálezh ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 237/2011 z 2. júna 2011 a uznesenie ústavného súdu sp.zn. II.ÚS 261/2013 z 30. apríla 2013), a záujemcom záložného veriteľa, ktorý sa ale v podstate obmedzuje na uspokojenie jeho pohľadávky, a teda na čo najrýchlejšie speňaženie zálohu aspoň v takej výške, ktorá zabezpečí uhradenie jeho pohľadávky. Takéto nnutie pritom pôsobí aj pri takej dobrovoľnej dražbe, ktorá nevykazuje znaky podvodnej snahy získať založenú vec pod trhovú cenu (pričom tento záver nemôže spočívať výlučne na predstavách všeobecného súdu o všeobecnej praxi pri prevažujúcej praxi výkon o záložných práv na Slovensku, ale musí byť podporený konkrétnymi zisteniami vzťahujúcimi sa na prerokúvanú vec). V uvedenej súvislosti ústavný súd opakuje, že intenzita zásahu do vlastníckeho práva realizovaného v podobe predaja predmetu vlastníctva by nemala byť vo výraznom nepomere k skutočnej alebo aspoň skutočnosti sa čo najviac približujúcej cene toho predmetu vlastníctva (II. ÚS 237/2011). Záujem záložného veriteľa na speňažení majetku dlžníka

v procese, ktorý sa neuskutočňuje v súčinnosti s dlžníkom a nad ktorým nie je vykonávaná priebežná súdna kontrola, a to obzvlášť vtedy, ak je predmetom dobrovoľnej dražby vec plniaca významné sociálne potreby dlžníka, však nemôže byť nadradený záujmu dlžníka vo väčšej miere, ako to je v prípade právnej úpravy exekúcie (m. m. II. ÚS 261/2013). Uvedené prnutie medzi záujmami účastníkov právneho vzťahu a potenciálnu kolíziu ich záujmov musí v tomto prípade všeobecný súd zohľadniť a vyvodiť z neho závery relevantné pre danú vec. (porovnaj Pl. ÚS 23/2014).

15. Odvolací súd vychádzal z priebehu celého konania a dôkazov, ktoré preložil žalobcovia. V konaní predložili dôkazy o úplnom vyrovnaní dlhu. Napriek tomu, že žalobca v 1. rade v istom období prestal riadne a včas splácať uver, v priebehu konania dlh splatil. Táto okolnosť potvrdzuje viaceré stanoviská odvolacích súdov, že výkon záložného práva dražbou založenej nehnuteľnosti, najmä ak ide o obydlie, je možnosťou poslednou - ultima ratio (napr. rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/108/2011). Navyac žalobcovia uniesli dôkazné bremeno k preukázaniu, že dlh vyrovnali, teda, že zanikol záložné právo (§ 151 md OZ).

16. Určovacie žaloby vo veciach na ochranu spotrebiteľských práv nie sú určovacími žalobami podľa ust. § § 137 písm c) CSP (uznesenie NS SR sp. zn. 6 Cdo/27/2018). Žalobcovia ako účastníci spotrebiteľskej zmluvy majú v danom prípade naliehavý právny záujem na vyslovení povinnosti žalovaných zdržať sa výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou.

17. Zo zisteného skutkového stavu bolo zrejmé, že žalobcovia vystupovali v konaní ako spotrebiteľia. Svoje postavenie a dôvod podania žaloby, po pripustení zmeny, riadne odôvodnili a preukázali. Napriek obrane žalovaných o nedostatku pasívnej legitímácie z dôvodu skončenia dražby, z ich vyjadrení nevyplývalo, že považujú dlh za splnený. Preto existuje stále reálna možnosť pokračovania výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou nositeľom pohľadávky - žalovaným v 1. rade prostredníctvom dražobníka. Navyac je potrebné zdôrazniť, že už pri podaní žaloby a pred začatím dobrovoľnej dražby z poskytnutého úveru 32 039,11 Eur bolo uhradené zo strany žalobcu v 1. rade 23 165,05 Eur. Potom prichádza do úvahy aj posúdenie primeranosti postupu pôvodného žalovaného v 1. rade a súčasného žalovaného v 1. rade pri vymáhaní dlhu predajom nehnuteľnosti, ktoré je obydlím trojgeneračnej rodiny. Navyac žalobcovia v konaní predložili dôkaz o stave splácaní úveru a potom bol postup pôvodného žalovaného v 1. rade a súčasného v 1. rade predajom nehnuteľnosti, ktoré je obydlím trojgeneračnej rodiny, nedôvodný a neadekvátny.

18. Odvolací súd z vyššie uvedených dôvodov zmenil rozsudok súdu 1. inštancie podľa ust. § 388 CSP, na základe skutkového stavu, ktorý zistil súd 1. inštancie a vyhovel žalobe.

19. To, že právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia patrí medzi základné zásady spravodlivého súdneho procesu, jednoznačne vyplýva z ustálenej judikatúry ESĽP. Judikatúra tohto súdu však nevyžaduje, aby na každý argument strany, aj na taký, ktorý je pre rozhodnutie bezvýznamný, bola daná odpoveď v odôvodnení rozhodnutia. Zodpovedané majú byť len tie otázky, ktoré majú pre vec zásadný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. (Ruiz Torija c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-A, s. 12, § 29; Hiro Balani c. Španielsko z 9. decembra 1994, séria A, č. 303-B; Georgiadis c. Grécko z 29. mája 1997; Higgins c. Francúzsko z 19. februára 1998. Ústavný súd SR vyslovil, že: "súčasťou obsahu základného práva na spravodlivý proces je aj právo účastníka konania na také odôvodnenie súdneho rozhodnutia, ktoré jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu". (porovnaj IV. ÚS 115/03). S poukazom na uvedené odvolací súd nepovažoval za potrebné sa vyjadrovať k ostatným dôvodom odvolania, nakoľko tieto sú pre rozhodnutie v merite vecí bez významu.

20. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 396 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 CSP. Keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu 1. inštancie, rozhodoval o trovách celého konania, tak, že priznal žalobcom v 1. až 3. rade, ako úspešnej strane sporu, nárok na náhradu trov konania vo vzťahu k žalovaným v 1. a 2. rade, v zmysle zásady úspechu.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).